

קינה - 6 הטה אלה אזנו [כ']

סכת מרמות דפ' י עמוד א- "...בימים ההם חלה חזקה למות ובא אלון ישעיהו בן אמוץ הנביא ואמר אליו: כה אמר ה' (עבאות) צו לביות כי מות אתה ולא תחיה".... אמר ליה: "השתא הב לי ברוחך, אפשר דגרמא זכותה דידי ודידך ונפקו מניא בין דמעול". אמר ליה: כבר נgorה עליך גוראה. אמר ליה: בן אמוץ, כליה נגואתך וצאי! לך מקובלנו מבית אבי אבא - אפילו חרב חרדה מונחת על צוארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים. אמר רבי נמי, רבי יהונתן ורבי (אליעזר) דאמר תrhoיהו: אפילו חרב חרדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים, שנאמר: "הן יקיטלו, לו אויהל".

וזכר רבי אליעזר: מיום שהרב בית המקדש אמר רבי חזון אמר רבי חיינא: כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חזורת ריקם. נעלן שעיר הפללה.... ואמר רבי אליעזר: ... אמר רבי חמא ברבי חיינא: אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יהוזר ותפלל מיום שהרב בית המקדש נפסקה חומת שנאמר "קוה אל ה' חזק ויאמץ לך וקוה אל ה' נרש"י-והתחזק, ולא ברול בין ישראל לאביהם שבשימים ... תמשון ידק, אלא חזור וקוה.

הרבר ורשות לשובין נטאמוי המשגיח, עמ' של"א-של"ג, מוץ"ק תש"ט, י"א אלול]-.... ומה שאמרו "יהוזר ותפלל" אונן עעה טוביה בעלמא.... אלא "יהוזר ותפלל", עלו להמשיך מעשה דביקוטו בהשי"ת.... כי אמונה היה שלא לופת ידו אף על רגע, ולהיות אוחז הטע יפה בו ית'...."לא נענה יהוזר ותפלל", תפס בו יותר חזק... רגיל הוא בימיון אלה, לראות בני אדם אשר אומרים כי אין הם יכולים לעשות כלום, כי מיזאים וועמידים המה. והגרי"י מסלנט במכתביו נז' ל"אי] מרבה לדבר אודות חוליה היוש... ואן לך מהלה כמו היוש... ולא יפה עשה מי שכאשר אין רואה ברכה והצלחה בלמוד, הוא מתרפה במלאתו ומתיישם מהצלחה. וע"פ דברינו מכואר כי בעצם אין עוד מהלה מסוכנת מיאוש... ואף בהיותו שקווע בתכלית הירידה,Auf"כ אם רואה שהתפלל ולא נענה, יהוזר ותפלל.

שם נعم' שב"ט-ש"ל] "יסוד האמונה - לא לזו מטאותה ית"- נמייא לפ"ז מה נקרא אין מאמין... לא כמו שמורגלים און להבון, כי האינו מאמין הוא הנקרא כי שכופר חיללה בה'- לא כן הוא! אלא כל מי שנטה אף משחו ומשך את ידו אף במקעת מיאת הקב"ה זהו הנקרא אין מאמין... כי זהה המדייה בין מאמין לבלתי מאמין: המאמין הוא מי שהוא בתוקף, ובאיזה מעב שהוא, אין מושך את ידו, - ובבלתי מאמין נקרא כל מי שהוא ברפון ידיים.